

Sygn. akt II K 1871/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Stupnicki

Protokolant: Grzegorz Kosowski

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Włodzimierz Leonczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 18 lutego 2014 r., 19 marca 2014 r. i 16 kwietnia 2014 r.

s p r a w y : **K. B. (1)**

syna Z. i B.

ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 04.05.2012r. do dnia 15.10.2013r. w J. woj. (...), posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną myśliwską w postaci sztucera nr (...), kal. 30-06 oraz amunicję do tej broni, oraz w okresie od dnia 14.06.2012r. do dnia 15.10.2013r. posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną bojową w postaci wskazanego powyżej sztucera oraz pistoletu nr (...), kal. 6,35 mm oraz amunicję do tej broni,

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **K. B. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku przy przyjęciu, iż czynu tego dopuścił się w okresie od dnia 26.07.2013r. do 15.10.2013r., tj. czynu z art. 263 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 2 i § 6 pkt 4 k.k. wymierza mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych każda;

II. na podstawie art. 44 § 6 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...);

III. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca wystawcy dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...);

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza w całości od oskarżonego **K. B. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 330 zł , w tym na podstawie art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu 200 zł opłaty.

Sygn. akt II K 1871/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. B. (1) mieszka w J. przy ul. (...). K. B. (1) posiadał broń palną myśliwską w postaci sztucera nr (...), kal. 30-06 oraz amunicję do tej broni, a także broń palną bojową w postaci pistoletu (...) nr (...), kal. 6,35 mm oraz amunicję do tej

broni. Na tą broń i amunicję K. B. (1) posiadał pozwolenia. W dniu 5 marca 2012r. Komendant Wojewódzki Policji we W. cofnął K. B. (1) pozwolenie na broń myśliwską „ w celu łowieckim w ilości 1 sztuki” zaś w dniu 2 kwietnia 2012r. Komendant Wojewódzki Policji we W. cofnął K. B. (1) pozwolenie na broń palną bojową „ w celu ochrony osobistej w ilości 1 sztuki”. K. B. (1) odwoływał się od tych decyzji, wskazując na ich wadliwość formalną. Ostatecznie Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. wyrokami z dnia 18 grudnia 2012r. oddalił skargi K. B. (1) na decyzję Komendanta Głównego Policji z dnia 14 czerwca 2012r. nr PA – II b – (...) w przedmiocie cofnięcia K. B. (1) pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej (sygn. akt II SA/Wa 1545/12) oraz na decyzję Komendanta Głównego Policji z dnia 4 maja 2012r. nr PA – II b – (...) w przedmiocie cofnięcia K. B. (1) pozwolenia na posiadanie broni palnej myśliwskiej (sygn. akt II SA/Wa 1282/12). W dniu 18 czerwca 2013r. Komendant Wojewódzki Policji we W. wezwał K. B. (1) do zwrotu broni, bądź jej zbycia bądź złożenia do depozytu w terminie 3 dni od otrzymania wezwania, informując, iż jeśli tego nie uczynni zostanie wobec niego wszczęte postępowanie karne. K. B. (1) nie zastosował się do wezwania i w dalszym ciągu posiadał broń i amunicję. Z tych powodów w dniu 15 października 2013r. dokonano w mieszkaniu K. B. (1) przeszukania i ujawniono, iż posiadał w dalszym ciągu, bez zezwolenia, palną myśliwską w postaci sztucera nr (...), kal. 30-06 oraz amunicję do tej broni w ilości 3 sztuk naboji, a także broń palną bojową w postaci pistoletu (...) nr (...), kal. 6,35 mm oraz amunicję do tej broni w ilości 25 sztuk naboji.

/ dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. B. (1) k.72-76,99,
- kserokopia legitymacji pozwolenia na broń k. 57
- protokół oględzin k.58-59;
- protokół przeszukania k. 51-52;
- spis i opis rzeczy k.53;
- decyzje i pisma Policji k.2-3, 4-5,6, 10,11,15,16,17-18,19-20,31,40-41,42,43,
- potwierdzenie odbioru pisma k.7;
- wyroki sądu administracyjnego k. 32,33/.

K. B. (1) był uprzednio karany sędownie za czyn z art. 178 a §2 k.k.

/ dowód:

- dane o karalności oskarżonego k. 63 /.

K. B. (1) zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyznał, że posiadał broń i amunicję, która została „zajęta” przez Prokuratora. Dodał, że Policja wydając decyzje o cofnięciu pozwolenia na broń „poświadczyła nieprawdę”, gdyż w decyzjach tych były błędy. Te błędy w ocenie oskarżonego świadczą, iż „decyzja nr (...) dotycząca pistoletu bojowego i sztucera jest nadal prawomocna” i istnieje w „obiegu prawa”. Przyznał, że został zobowiązany do zwrotu broni i amunicji w terminie 3 dni, pod rygorem zagrożenia „kodeksem karnym” lecz uważał, że nadal na zezwolenie na posiadanie broni, wydane konkretną decyzją.

Sąd zauważył co następuje:

Wyjaśnienia K. B. (1), w zakresie wskazanych przez niego faktów, były w ocenie Sądu wiarygodne. Niewątpliwie K. B. (1) posiadał broń palną – myśliwską i bojową oraz amunicję do tej broni, gdyż taka broń została u niego ujawniona w czasie przeszukania jego mieszkania (k. 51-52). Wiarygodne są także wyjaśnienia oskarżonego, iż uprzednio miał zezwolenia na posiadanie broni zarówno bojowej jak i myśliwskiej – oraz amunicji do tej broni,

gdyż korespondowały one z dowodami z dokumentów w postaci chociażby legitymacji (k. 57). Wiarygodne były także wyjaśnienia oskarżonego, iż zaskarżał decyzje cofające mu pozwolenia na broń myśliwską i bojową, a także, iż wnosił o wznowienie w tym zakresie postępowania bowiem także znajdowały one potwierdzeniem w dowodach z dokumentów w postaci nie tylko decyzji Policji (Komendanta Wojewódzkiego Policji we W. oraz Komendanta Głównego Policji w W.) ale także orzeczeniach sądu administracyjnego – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. (k.32,33). Wiarygodne były także wyjaśnienia oskarżonego, iż został zobowiązany do zwrotu broni i amunicji i pouczono go, iż gdy zaniecha tego grozi mu odpowiedzialność karna, gdyż znajdowało to potwierdzenie w dowodzie z dokumentu postaci pisma z dnia 18 czerwca 2013r. (k.6), które zostało doręczone oskarżonemu w dniu 26 czerwca 2013r. (k.7) na które oskarżony odpowiedział, że w dalszym ciągu ma „ważne uprawnienie do posiadania broni palnej myśliwskiej i bojowej”, wskazując, iż decyzje w których cofnięto mu pozwolenie na broń były wadliwe.

Jako wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów ujawnione na rozprawie. Zostały one bowiem sporządzone przez powołane do tego podmioty, w granicach ich kompetencji, a żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

W świetle bezspornych dowodów K. B. (2) swoim zachowaniem w okresie od dnia 26.07.2013r. do 15.10.2013r., polegającym na posiadaniu bez wymaganego zezwolenia broni palnej myśliwskiej w postaci sztucera nr (...), kal. 30-06 oraz amunicję do tej broni oraz broni palnej bojową w postaci pistoletu nr (...), kal. 6,35 mm oraz amunicję do tej broni wyczerpał znamiona występku z art. 263 § 2 k.k.

Oskarżony niewątpliwie był w posiadaniu tej broni palnej (zarówno myśliwskiej jak i bojowej) a także amunicji do tej broni. Nadto wobec niego wydano nie tylko ostateczne ale także prawomocne decyzje o cofnięciu mu pozwoleń na posiadanie broni myśliwskiej i bojowej. Oczywistym jest przy tym, iż decyzje te dotyczyły właśnie tej broni, którą posiadał oskarżony nie zaś jakiejś innej. Tym samym twierdzenie oskarżonego, iż decyzja nr (...) – ujawniona w jego legitymacji posiadania broni (k.57) nadal „istnieje w obrocie prawnym” jest całkowicie chybiona, gdyż oskarżony nie posiadał innej broni niż broń myśliwska i bojowa których dotyczyły decyzje o jej cofnięciu (ani też innego pozwolenia na broń) o czym sam doskonale wiedział. Jego działania miały na celu wykorzystanie faktu, iż decyzje Komendanta Wojewódzkiego Policji cofające mu pozwolenia na broń (k.10 i 11) miały pewne niedoskonałości formalne. Pomimo tego decyzje te zostały utrzymane w mocy przez Komendanta Głównego Policji (przez co stały się ostateczne) a następnie skargi oskarżonego od decyzji Komendanta Głównego Policji zostały oddalone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. (przez co decyzje te stały się prawomocne). Tym samym oskarżony wiedział, że nie ma już uprawnień do posiadania broni, gdyż decyzje o zezwoleniu na takie posiadanie zostały mu prawomocnie cofnięte. Dodać należy, iż w toku postępowania karnego Sąd nie jest uprawniony do oceny prawidłowości decyzji Komendanta Wojewódzkiego Policji cofających oskarżonemu pozwolenia na broń myśliwską (k. 10) oraz palną (k.11). Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 listopada 2001r. w sprawie V KKN 273/01 (za LEX nr 51938...) typ przestępstwa określonego w art. 263 § 2 k.k. jest typem szczególnym w tym sensie, że ustawodawca kryminalizuje tu określony stan (posiadanie broni) pomimo braku indywidualnej decyzji administracyjnej o określonej treści (zezwoleń na posiadanie broni). Aby ustalić, czy sprawca swoim zachowaniem wyczerpuje znamiona przestępstwa, wystarczy stwierdzenie tych dwóch okoliczności. Nie jest zaś rzeczą sądu ingerowanie w zagadnienie istnienia bądź nieistnienia podstaw prawnych do wydania stosownej decyzji administracyjnej, ani też badanie jej słuszności.

W ocenie Sądu oskarżony co najmniej od dnia 26 lipca 2013r. wiedział, że posiada broń nielegalnie i pomimo tego taką broń posiadał do dnia 15 października 2013r. tj. do momentu jej zajęcia w toku przeszukania. Jak wynika bowiem z potwierdzenia obioru pisma z dnia 18 czerwca 2013r. (k. 7) w dniu 26 czerwca 2013r. został zobowiązany do zbycia broni bądź przekazania jej Policji celem zełomowania, bądź do depozytu (k.6) w terminie 3 dni pod rygorem wszczęcia „odpowiedzialności karnej z art. 263 k.k.” Zważywszy, iż autor pisma wskazuje także na upływ 30 dni – określony w art. 22 ust 3 Ustawy z dnia 21 maja 1999r. o broni i amunicji Sąd uznał, iż najpóźniej 30 dni po otrzymaniu tego pisma oskarżony miał już pewność, iż za posiadanie broni i amunicji grozi mu odpowiedzialność karna. Termin ten nie uległ przedłużeniu w związku z odpowiedzią jakiej udzielił oskarżony na to pismo, gdyż powielił w nim jedynie te same argumenty, które legły uprzednio u podstaw zaskarżenia przez niego decyzji administracyjnych o cofnięciu pozwoleń na broń. Biorąc pod uwagę, tą okoliczność oskarżony wiedział zatem, iż argumenty te są niezasadne. Skoro

oskarżony co najmniej od dnia 26 lipca 2013r. wiedział, że posiada broń nielegalnie i pomimo tego taką broń posiadał do dnia 15 października 2013r. Sąd uznał, iż oskarżony działał umyślnie, co najmniej w zamiarze ewentualnym.

K. B. (1) jest osobą działającą w normalnej sytuacji motywacyjnej. W związku z czym można mu przypisać winę.

Na marginesie wskazać należy, wobec wyjaśnień oskarżonego, iż zgodnie a art. 51 ust 2 pkt 1 Ustawy z dnia 21 maja 1999r. o broni i amunicji kto nie dopełnia obowiązku rejestracji broni albo obowiązku zdania broni i amunicji do depozytu podlega karze aresztu albo grzywny. Fakt, iż oskarżony swoim działaniem mógł wyczerpać także zmaniona tego wykroczenia nie powoduje przyjęcia, iż zachowaniem tym nie wyczerpał znamion przestępstwa z art. 263 § 2 k.k. Stosownie do treści art. 10 § 1 k.w. dane zachowanie może bowiem wyczerpać znamiona zarówno przestępstwa jak i wykroczenia.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego przestępstwa Sąd brał pod uwagę rodzaj i charakter naruszonych dóbr. Posiadając bez wymaganego zezwolenia broń palną i amunicję oskarżony godził w porządek publiczny. Sąd nie pominął, że motywem jego działania była chęć zanegowania – jego zdaniem wadliwych – decyzji administracyjnych w których cofnięto mu pozwolenie na posiadanie tej broni. Sąd nie przeoczył także czasookresu posiadania przez oskarżanego broni bez pozwolenia, który wynosił niewiele ponad 2 miesiące. Wprawdzie oskarżony posiadał uprzednio pozwolenia na tą broń jednakże fakt uporczywego niestosowania się do prawomocnych decyzji administracyjnych o cofnięciu mu takich pozwoleń w ocenie Sądu nie charakteryzował się znikomością społecznej szkodliwości i był społecznie szkodliwy w stopniu większym niż znikomy.

W świetle postawy oskarżonego, a także mając na uwadze dostrzeżone nieprawidłowości w sformułowaniach decyzji o cofnięciu pozwolenia na broń Sąd uznał jednak, iż nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo z art. 263 § 2 k.k. byłaby dla K. B. (1) niewspółmiernie surowa. Z tych też względów Sąd nadzwyczajnie złagodził (na podstawie art.60 § 2 k.k.) wymierzoną mu karę – wymierzając ją na postawie art. 60 § 6 pkt 4 k.k. Sąd uznał, iż kara o charakterze wolnościowym w wymiarze 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych każda jest adekwatna do jego winy i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu. Kara ta winna uzmysłwić mu nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem. Kara ta winna spełnić także swoje cele w zakresie prewencji ogólnej, wskazując, że przestępstwo nie pozostaje bez odpowiedniej odpłaty karnoprawnej.

Stosownie do treści art. 44 § 6 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) w postaci broni palnej myśliwskiej tj. sztucera nr (...), kal. 30-06 oraz amunicji do tej broni – w ilości 3 sztuk naboju oraz broni palnej bojową tj. pistoletu nr (...), kal. 6,35 mm oraz amunicji do tej broni w ilości 25 sztuk naboju ponieważ ich posiadanie bez zezwolenia jest zabronione. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd zwrócił wystawcy tj. Komendantowi Żandarmerii Wojskowej we W. dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) tj. legitymację posiadacza broni (k.56a).

Zasadą w procesie karnym jest ponoszenie przez oskarżonego kosztów sądowych (art. 627 k.p.k.). Oskarżony posiada stałe dochody, brak było zatem w ocenie Sądu powodów by odstąpić od tej zasady i zwolnić go od ponoszenia tychże kosztów. Toteż Sąd zasądził w całości od oskarżonego koszty sądowe w kwocie 330 zł , w tym na podstawie art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu 200 zł opłaty.